







We hebben al enkele keren een Amerikaan ontmoet die steeds alleen op stap is. Daar we hem nu terug ontmoeten vragen we wat meer uitleg aan hem. Hij blijkt Gus te heten en woont in Maryland. Hij is getrouwd met Agata, een Siciliaanse. Gus is van uit de VS naar hier gekomen om er de TMB te doen. Zijn vrouw verblijft momenteel bij familie in Sicilië en volgende week gaat hij ook daar heen.

When you are once more in Maryland, I invite you for a cup of coffee.



O, Maryland, daar kan ik met de fiets geraken. (*)



(*) Vergist zich met Plopsaland.















In het Zwitserse Fouly volgen we een pad waar houthakkers echte kunstwerkjes achter gelaten hebben. Allerlei uitgezaagde dieren en figuren staan er tentoon gesteld. Een ware streling voor het oog.



We overnachten op de camping in Champex-Lac. Natuurliefhebbers noemen dit gebied “Klein Canada” omdat dit schilderachtige plaatsje zich bevindt op een ongerepte hoogvlakte. Er is ook een ondergronds artilleriefort welke door het Zwitserse leger als verdedigingsstrategie werd gebruikt tijdens de oorlog. Het bevat een ziekenboeg, keuken, verdedigingsposten, rustkamers enz. Het ondergrondse fort is te bezoeken.

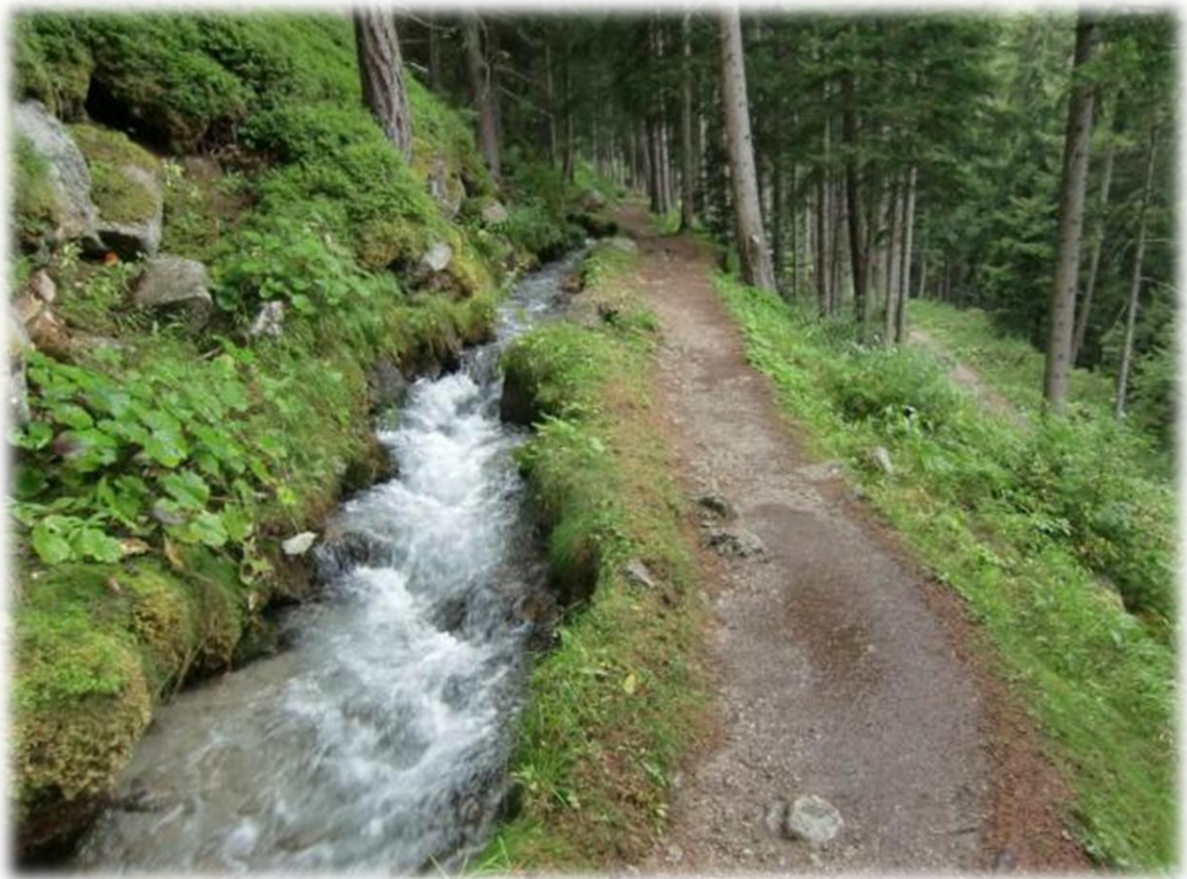


Op de camping ontmoeten we terug Marc, de oud leerling van Staf, en zijn zuster Marleen. Zij hebben hun TMB afgewerkt en gaan nu nog de Haute Route doen van Chamonix naar Zermatt. Er worden allerlei wandelverhalen opgehaald en het wordt deze avond iets later dan anders.



Dinsdag 7 september 2010

- Van : Champex-Lac 1.482 m
- Naar : Col de la Forclaz 1.526 m
- Afstand : 26 km
- Stijgen : 2.288 m
- Dalen : 2.769 m
- Duur : 7 uur





Sommigen noemen dit deel de koninginne-etappe. We starten met een mooie klim door het bos, langs een romantisch kabbelend beekje, en doorkruisen de weilanden van enkele boerderijen. Vandaag is het weer wat minder. Het is zwaar bewolkt, af en toe zitten we in de mist en soms regent het wat. We besluiten vandaag een variante te volgen langs de Col Fenêtre d'Arpette (2.258 m). Ondanks we alle dagen als eerste op pad zijn hebben we nog niet het geluk gehad om gemzen of steenbokken te ontmoeten. We hopen dat het vandaag, langs deze variante, wel lukt. Op de varianten zien we nauwelijks andere wandelaars.









Hoog boven ons zien we het venster waar we straks doorheen moeten. Het laatste deel onder de col heeft niet veel meer te maken met wandelen. We dienen van blok naar blok naar boven te klauteren.

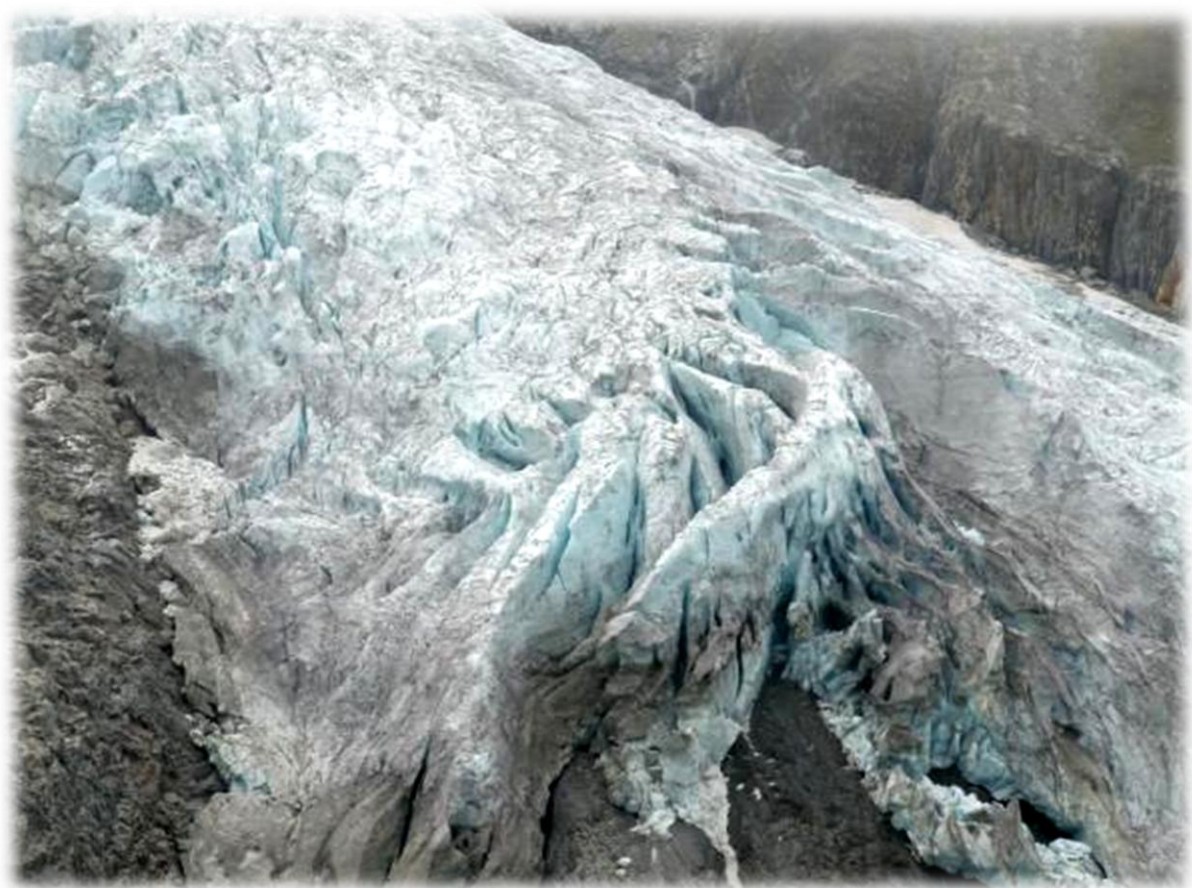


Als we op de col staan zien we plots op een andere col het silhouet van een steenbok.
Eindelijk is het ons dan toch gelukt om een steenbok te ontmoeten.



Tijdens de afdaling krijgen we zicht op Glacier Trient. Het is een lange en technisch tamelijk moeilijke afdaling, vooral doordat de stenen er nat bijliggen. We doen het dan ook uiterst behoudzaam en langzaam. We zien weinig tegenliggers.







Naast het pad is er een afwateringsgeul. Daar waar er geen geul kan gemaakt worden wordt het water geleidt langs een houten constructie.



We slaan onze tentjes op achter de rifuge op de Col de Forclaz. De pas was oorspronkelijk een spoor dat door muilezelteams en smokkelaars werd gebruikt. De weg zelf werd aangelegd in 1827 maar mocht enkel gebruikt worden door openbaar vervoer. Tijdens de nacht werd de pas afgesloten en de maximumsnelheid bedroeg 18 km/u. Privéwagens zijn maar toegestaan sinds 1920. De uitbater van de rifuge/hotel weet ons te vertellen dat het morgen de ganse dag gaat regenen. Daar we toch enkele dagen te veel hebben besloten we om morgen een baaldag te nemen en een ganse dag te kaarten.

Woensdag 8 september 2010

- Van : Col de la Forclaz 1.526 m
- Naar : Tré-le-Champ 1.430 m
- Afstand : 9 km
- Stijgen : 1.077 m
- Dalen : 1.405 m
- Duur : 6 uur

Het heeft de ganse nacht geregend. Wij blijven 's morgens dan ook wat langer in onze slaapzak liggen. Als we opstaan nemen we op ons gemak ons ontbijt. Het houdt echter op met regenen en we stellen vast dat het weer beter en beter wordt. Rond 09.30 uur wagen we het er op en breken we onze tent af. Vermoedelijk is al de regen die ze voor vandaag hadden voorspeld er de voorbije nacht uitgevallen. We zullen de rest van de dag geen druppel regen meer te zien krijgen.







We dienen eerst te klimmen naar de fraai gelegen Refuge du Col de Balme. De Refuge zit echter overvol en de huttenwaardin is verre van aangenaam. De rugzakken moeten buiten blijven. Ons bord is nog niet helemaal leeg gegeten als ze het al komt afruimen. We dienen na het eten ook meteen recht te staan. We ontmoeten er terug onze vrienden Tim en Jimmy.



Van af hier krijgen we terug zicht op de Mont Blanc maar ook op Aiguilles de Chamonix, de Dru en de Aiguilles Rouges.



Als de wolken en de mist even weg trekken kunnen we ons focussen op het overdonderende bergpanorama. We volgen een makkelijk pad naar de Col des Posettes en de brede graat van de Aiguillette des Posettes waar een grote stenen man staat op de top.











Tijdens de afdaling krijgen we veel heidevelden te zien. Maar ook velden met alpenrozen, bosbessenstruiken en berken. We overnachten op de camping die verbonden is aan de Auberge “La Boerne”. In de auberge is ruimte voorzien om te koken. Onze vrienden Tim en Jimmy overnachten er ook.





Ha schoonmoeder. Is
het goed dat we u een
cadeaubon geven voor
uw verjaardag voor een
facelift?



?? 🗿 \$gr!! ☹️ 🦋 🦋 🦋 🦋 🦋

Jimmy probeert iets te regelen met zijn schoonmoeder.....

Donderdag 9 september 2010

- Van : Tré-le-Champ 1.430 m
- Naar : Planpraz 2.000 m
- Afstand : 10 km
- Stijgen : 1.454 m
- Dalen : 917 m
- Duur : 8 uur

We zijn terug als eersten op pad. We kiezen voor een variant via Lac Blanc en l'Index. Het is terug zonnig en warm en het zicht is onbegrensd.







We krijgen enkele pittige passages met laddertjes maar moeilijk is het niet. Het valt ons terug op hoe weinig volk er is op de varianten. Het lijkt wel of iedereen alleen maar de normaalroute volgt. Louis, een brandweerman, is in zijn sas op de laddertjes.



We krijgen afwisselend een stenig zigzagpad met hier en daar wat traptreden in hout. Af en toe laten we onze blikken afdwalen door het mooist denkbare landschap. We krijgen terug zicht op de gehele Mont Blanc-keten en zijn gletsjers. Af en toe verplichten we onszelf om even halt te houden om al dat moois beter te kunnen bewonderen.



We bevinden ons nu in een snatuurpark waar niet gejaagd mag worden. We hopen dan ook dat we vandaag terug wat wild te zien zullen krijgen. Normaal zouden hier heel wat gemzen en steenbokken moeten vertoeven.

